

රබර් වගාව හා අතුරු බෝග නිෂ්පාදනය

සී. ඩබ්ලිව්. රණසිංහ මෙනෙවිය

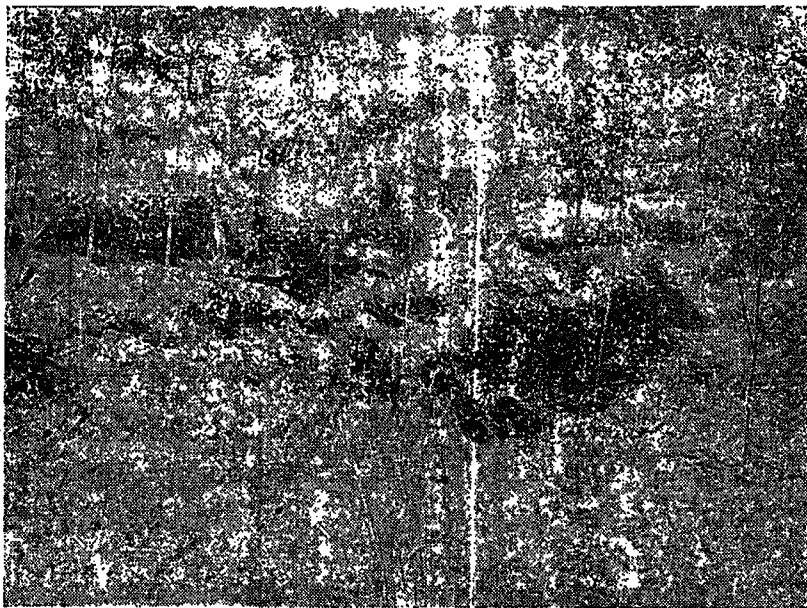
රබර් වගා කිරීමේදී ඒ හා ආශ්‍රිත අතුරු බෝග නිෂ්පාදනය ගැනද සැලකිය යුතුය ප්‍රධාන වගාවට හානිකර නොවනසේ කෝපි, කොකෝ, ගම්මිරිස් කෙසෙල්, අන්නාසි, වැල්දෙඩම්, ආදී අතුරු වගා කිරීමෙන් තම ආදායම් ද තර කර ගත හැකිය.

ආර්ථික වැදගත්කම හා අනාගතය සුභදායක වීම

සර් හෙන්රි විකම විසින් පෙරදීගට හඳුන්වා දෙනු ලැබූ රබර් ගස මුලින්ම ලංකාවේ රෝපණය කරණ ලද්දේ ක්‍රි: ව: 1876 දීය. වසර සියයක තරම් සුළු කාලයක් තුලදී රටට විදේශ විනිමය ලබාදෙන ප්‍රධාන වෙළඳ හෝග තුනෙන් දෙවන තැන හිමිකර ගැනීමට තරම් සමත් වූ රබර් වගාව සඳහා තව දුරටත් පැහැදිලි අනාගතයක් ඇති බවට පෙනීයන කරුණු කීපයකි. දැනට ලෝකයේ විශේෂයෙන් අග්න්දිග ආසියාවේ වසරකට නිපදවන ස්වාභාවික රබර් ප්‍රමාණය වූ වොන් තුන්කෝට් විසිලක්ෂයකින් වොන් එක් ලක්ෂ පනස් දහසක් (1,50,000) සැපයෙන්නේ අප මව් බිමෙන්ය. එහෙත් කෘතීම රබර් නිෂ්පාදනය සඳහා දැරීමට සිදුවන වියදමද දිනෙන් දින ඉහළයාමත්, කෘතීම රබර් නිෂ්පාදනය සීමාසහිත වීමත් ලෝක ස්වාභාවික රබර් පරිභෝජනය වැඩිවීමත් කෘතීම රබර් නිෂ්පාදනයට එල්ලවී ඇති තෙල් අර්බුදය වැනි අපහසුකම්

ස්වාභාවික රබර් නිෂ්පාදනය කෙරෙහි එල්ලවී නොමැතිවීමත්, දුල්ලුමට සරිලන තරම් සැපයුමක් ස්වාභාවික රබර්වල අදත් නොමැති නිසාත්, ස්වාභාවික රබර් වගා කර්මාන්තයේ අනාගතය සුබදායකවීමට හේතුසාධක ලෙස දැක්විය හැකිය. එසේ හෙයින් අදත් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායකගේ ජීවනෝපාය මාර්ගය සලසන රබර් වගාව ඉදිරියටත් ශ්‍රී ලංකා ආර්ථිකයෙහිද වැදගත් තැනක් ගන්නා බව නොඅනුමානය.

අග්න්දිග ආසියාවේ විවිධ රටවල අක්කර එක්කෝටි තිස්ලක්ෂයකට වැඩිබිම් ප්‍රමාණයක් තුල මේ වගාව ව්‍යාප්තව ඇත. ලංකාවේ මුහුදු මට්ටමේ සිට අඩි 2000 කට නොවැඩි තෙත්කලාපයේ වැඩි කොටසකත් වියළි කලාපයේ සුළු කොටසක්ද ඇතුළුවන සේ අක්කර හත් ලක්ෂයකට කීටවු ප්‍රමාණයක (1973 වනවිට අක්: 6,55,920), රබර් වගාව පැතිරී පවතී. මෙයින් 1/3 ප්‍රමාණයක් අක්කර 10 යට අඩු කුඩා ඉඩම් වශයෙන් ගැනෙන අතර 2/3 ක ප්‍රමාණයක් කුඩාවතු හා විශාල වතු ලෙස ගැනේ.

රබර් සමග සිටුවන ලද වැල්ලෙහිම

කිනම් ආකාරයෙන් සලකා බැලුවත් ලංකාවේ වගාකළ හැකි ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් ඉතා සැලකිය යුතු බිම් කොටසක් රබර් වගාව සඳහා යටවී ඇති බව පැහැදිලිය.

මෙසේ ශ්‍රී ලංකා වගා භූමියෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් හා ආර්ථිකයෙහි වැදගත් අංශයක්ද හිමිකරගෙන ඇති මේ රබර් කර්මාන්තය ගැන ඉමහත් සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු බව කිවමනා නොවේ. වැඩි ඉල්ලුමක් හා අඩු සැපයුමක් ඇති නිසා ලෝක වෙළෙඳපොළෙහි ස්වාභාවික රබර් වලට අදත් හොඳ මිලක් ඇත. හෙටත් එය වැඩිවනු නොඅනුමානය. එසේ හෙයින් රබර් වගාව සඳහා පෙරට වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වමින්, අපේ නිර්යාත ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමටත්, වැඩි පලයක් ලැබීමටත් අපට හැකිවනු ඇත. එතෙකුදු නොව සීමිත බිම් ප්‍රමාණයකින් උපරිම ඵලප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමට අපට සිදුවී ඇති නිසාත් ප්‍රධාන වෙළෙඳාමේ තුනක් කෙරෙහිම රැඳී ඇති අපේ ආර්ථික රටාව බෝග විවිධාංගකරණය

මගින් වෙනස් මහකට යොමුකිරීමට පවත්නා අදහස් ආදිය ගැනත් සලකන විට රබර් හා ඒ ආශ්‍රිත අතුරු බෝග නිෂ්පාදනය ගැනද සැලකීම තවත් අගනේය. ප්‍රධාන වගාවට හානිකර නොවන ලෙස අතුරු වගාව ආහාර බෝග නිෂ්පාදනයට යෙදවුවොත් එය ලෝක සාගිති නිවීමේ ව්‍යාපාරයට සුළු වශයෙන් හෝ අනදිමක්ද වනු ඇත.

වගාවෙහිදී සැලකිය යුතු කරුණු

වගාව සම්බන්ධව සලකන විට ලංකාවේ රබර් වගා බිම් කුඩා ඉඩම්, සුළු ඉඩම් හා විශාල වතු වශයෙන් කොටස් කළ හැකි අතර වැඩි ප්‍රමාණයක් කුඩා ඉඩම් හා සුළු ඉඩම් වීම කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි. අනෙක් වගාවන් මෙන්ම රබර් වගාවද වඩා පලදායී ලෙස යොදා ගැනීමට නම් දේශ ගුණය, පස, භූවිෂමතාවය ගැනද, පස සංරක්ෂණය, පොහොර භාවිතය, පොහොර වැල් වැවීම, රෝග මර්දනය ආදී සාමාන්‍ය

වගා උපක්‍රම ගැනද සැලකිය යුතුය. අක්කරයකට පැල 180 වනජේ සිටවිය යුතු අතර අතුරු බෝග නිෂ්පාදනයක් කරන්නේ නම් එයට නිර්දේශිත දුරප්‍රමාණය වූ 8'x30' ප්‍රමාණයට බිම් සැකසිය යුතුය. මුහුදු මට්ටමෙන් අඩි 1200 ට අඩු පහතරට තෙත් කලාපයේ අවුරුද්ද මුළුල්ලේ පැතිරීගිය වර්ෂාපතනයක් හා නිරිත රිසාන මෝසම් වලදී අධික වර්ෂාවක් නිසා වගාවට හිතකර දේශගුණික තත්ත්වයන් ඒ ප්‍රදේශවල නොඅඩුව ලැබේ. මොනරාගල මාතලේ කුරුණෑගල වැනි වියලි ප්‍රදේශවල එතරම්ම හිතකර දේශගුණික සාධක අඩු නිසා තෙත් කලාපයේ තරමට නොවූවත් සැලකිය යුතු බිම් ප්‍රමාණයක් මේ වගාවට යටවී ඇත. එතකුදු වුවත් තෙත් කලාපීය ප්‍රදේශවල වගාව ස්ථාපිත කිරීමේදී පහසුකම් වැඩිවුවද කිරි ලබාගැනීමේදී කැපිය හැකි දිනගණන් අඩුවන අතර වියලි කලාපීය ප්‍රදේශවල ඒ දිනගණන් වැඩි වුවත්, වාගව ස්ථාපිත කිරීමේදී එතරම්

හිතකර නොවූ දේශගුණික සාධක නිසා වැඩි වියදමක් දැරීමට සිදුවේ. ඇරත් කිරි-කැපීමේ අවදියට ගසක් එළඹීමට අවුරුදු 2 3 කින් ප්‍රමාදවන අතර ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණයද අඩුය. මේ නිසා තෙත් ප්‍රදේශවලට වඩා වියලි ප්‍රදේශවල වගාව සඳහා වැඩි ධන ආයෝජනයක් කළයුතුය. මේ අවාසි ගැන සාපේක්ෂකව බලන විට කිනම් ප්‍රදේශයක වුවද රබර් වගාව සම්බන්ධව අතුරු වගාව ගැනද සැලකිලිමත්වීමෙන් ලැබෙන අමතර ආදායමෙන් ඒ අවාසි තුලනය කරගැනීමට හැකිවනු ඇත.

අතුරු බෝග නිෂ්පාදනයෙහි වැදගත්කම

දේශීය අවශ්‍යතාවයන් හා භූමි ප්‍රමාණයෙන් උපරිම ඵල ලබාගැනීම ගැන සලකනවිටද ඉහත කී කරුණු වඩාත් පැහැදිලි වේ. වැඩි වැඩියෙන් ආහාර වගා කිරීමේ අවශ්‍යතාවයන් ඒ සඳහාද සුදුසුබිම්

අතුරු බෝගයක් ලෙස අත්නායි

සීමාසහිතවීමත් අද අපේ ආර්ථික විද්‍යාඥ-
 යන්ට ප්‍රශ්නයක්ව ඇත. ගුණාකාරයෙන්
 වැඩිවන ජනගහනය සඳහා වැඩි වැඩියෙන්
 ආහාර නිෂ්පාදනය කිරීමේ අපහසුකම් අද
 මුළු ලොවටම බලපා ඇති ප්‍රශ්නයකි
 මෙයට ප්‍රධාන සාධකය වන්නේ වගාකල
 හැකි භූමිය සීමාසහිත වීමය. මෙය විසඳීමට
 නම් පවත්නා භූමියෙන් වැඩි පලයක්
 ලබන ලෙස වගාවන් කලයුතුය. එසේ නම්
 රබර් උගා බීම උල අතුරු හෝඟ නිෂ්පාදන
 යෙහි වැදගත්කම එයින්ද පෙනී යන්නේය.

රබර් වගාකල භූමියක එල ලැබීමේ
 කාලය අවුරුදු 30 පමණ දිගුවුවද එල
 ලබාගැනීමේ කාලය එලබීමට අවුරුදු 6-7
 කාලයක් ගෙවී යා යුතුය. හිතකර ජෛවික
 සාධක හා නිර්දේශිත උගාක්‍රම නොයෙදූ
 විට මේ කාලය තවත් දිගුවිය හැකිය.
 අවුරුදු 6 කට නොඅඩු කාලයක් එහිලා
 බලාසිටීම ඒ සා විශාල භූමිප්‍රමාණයක්
 අපතේ යෑමක් ලෙස සැලකිය හැකිය.
 එසේම එය ව්‍යාපාර සාධනයෙහිලා උප-
 යෝගිවන භූමිය, ශ්‍රමය, ප්‍රාග්ධනය,
 ව්‍යවසාය ආදී සාධක අපතේ හැරීමක්ද වන
 බව කිව හැක්කේ ලංකාවේ රබර් වගා
 කරන්නන්ගෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් කුඩා හා
 සුළු ඉඩම් හිමියන් වන අතර එයින් වැඩි
 දෙනෙකුගේ ඒකායන ආදායම් මාරියද එයම
 වන නිසාය. මෙසේ දිගුකලක් මේ අවාසිය
 පැවතීම ඔවුන්ගේ ආදායම් හා යැපීම් මාරි
 අඩපණවීමක් වන්නේ නැවත වගාවක්
 ආරම්භ කලවිටය. කරුණු මෙසේ හෙයින්
 මේ දිගුකාලය අතරතුරදීත් ඉක්මන් එල
 ලබාදෙන අතුරු වගාවක් මේ සමගම
 සෙදීම විශේෂයෙන්ම දුප්පත් කුඩා ඉඩම්
 හිමියන්ට මහඟු සෙතක් වන අතර සුළු වතු
 හා විශාලවතු කර්මාන්තයෙහිදීද,
 වෙනත් අතුරු කම්පනද ඇරඹීමෙන්
 ආර්ථික සංවර්ධනයට වැඩි අතදීමක්
 කිරීමටද හැකිවනු ඇත. එසේම වැඩි
 දෙනෙකුට අමතර රැකියා සැපයීමටද ඉන්
 අවස්ථාව ලැබේ.

අතුරු හෝඟ වගාවේදී සැලකිය යුතු කරුණු:-

අමතර ආදායම් මාරියක් ලැබීමේ
 අභිලාෂයම පමණක් පෙරදැරිකරගෙන රබර්
 වගාභූමියක අතුරු වගාවක් ආරම්භ කිරීම
 නුවණට හුරුනැත. එය ප්‍රධාන වගාවට
 හානිකර නොවන ලෙසත්, ප්‍රධාන වගාවට
 රුකුලක් වනසේත් වගාකිරීමට වගබලා
 ගතයුතුය. ප්‍රධාන වගාව අඩපණවීමකට
 එය හේතු නොවිය යුතුය. වැඩි ලාභ
 ලැබීමට යාමෙන් පාඩු විඳීමට එයම හේතු-
 වක් වන නිසාය. එහෙත් නිසරු ලෙස
 පවත්නා රබර් වගාභූමියක අතුරු වගාවෙන්
 ලැබෙන එලය ප්‍රධාන වගා අභිබවා
 යන්නේ නම් එහිදී භූමිය ප්‍රශස්ත ලෙස
 යොදාගැනීමක් නොවන්නේද? මේ නිසා
 අතුරු වගාවක් ආරම්භ කරනවිට ප්‍රධාන
 වගාව දිරිමත් කරන්නේ ඒ සැකසිය
 යුතුය. එහෙත් නිසරු රබර් බීමවල නම්
 අතුරු වගාව සඳහා වැඩි අවධානය යොමු
 කිරීම වඩාත් වැදගති. පස් සංරක්ෂණයට,
 පසට පොහොර ලබාදීම ආදී පරමාර්ථ
 පෙරදැරි කරගෙන ආවරණ වගාවන් කරන-
 නේද ප්‍රධාන වගාව සාර්ථක කරගැනීමටය.
 මෙසේ අතුරුහෝඟ නිෂ්පාදනයද, දේශ-
 ගුණය, පස, භූමිස්වභාවය, ආදීස්වභාවයන්
 අනුව ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශයට වෙනස් කල
 යුතුවේ. විශේෂයෙන් කඳු බෑවුම් ප්‍රදේශ-
 වලට නිතර නිතර පැල ගලවා සිටුවන
 වගාවන් නුසුදුසුය. සෝදපාලුවට හසුවන
 තෙත්කලාපීය කඳු බෑවුම් ප්‍රදේශවල පස
 සංරක්ෂණය වඩා සැලකිය යුතු නිසා මුළු-
 මනින්ම වාගේ බීම ආවරණයවන
 දිගුකාලීන අතුරු වගාවන් දැමීම සුදුසුය.

අතුරු හෝඟ ලෙස යෙදිය හැකි දෑ:

අතුරු වගාවන් ලෙස වැවිය හැකි දෑ
 බොහොමයකි. කෝපි, කොකෝ, ගම්මිරිස්
 කෙසෙල්, අන්තෘසි, වැල්දෙඩම්, එළවළු,

උක්ගස්, පැපොල්, මල් වග්ග (ඇන්තුරියම්) ආදිය ඉන් කිහිපයකි. ලංකාවේ රබර් වගාව බෙහෙවින් පැතිරී ඇත්තේ කඳු බෑවුම් ප්‍රදේශවල නිසා ඒවායේ දිගුකාලීන ස්ථිර අතුරුබෝග යොදා ගැනීම වඩාත් සුදුසුය. කෝපි, කෙසෙල්, වැල්දෙඩම්, කොකෝ, අන්තාසි එහිලා දැක්විය හැකිය මෙහිදී සමෝච්ච රේඛානුගත ක්‍රමයට වගා කිරීමෙන් හුමිය වඩා පලදායී ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට හැකිවේ. දැනටමත් තෙත් කලාපයේ කඳුබෑවුම් ප්‍රදේශවල රබර් පැල සිටුවා මුල් අවුරුදු 3-4 කාලය තුළ අතුරු වගාවක් ලෙස වැල්දෙඩම්, කෙසෙල් ආදිය සාර්ථකව වගාකර ඇත. තැනිතලා ප්‍රදේශවලටද වැල්දෙඩම්, කෙසෙල්, අන්තාසි, එළවළු, ආදිය අතුරුබෝග ලෙස යෙදිය හැකිය. වියලි ප්‍රදේශවලටද කෝපි, කොකෝවා, ගම්මිරිස් ආදිය දැක්විය හැකිය. අත්හදා බැලීම් වලදී මේ සෑම වගාවකින්ම වාගේ හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබී ඇත. අතුරු වගාවක් ලෙස යෙදියහැකි ආවරණ වගාවක් ලෙසද ප්‍රයෝජනය වන තෘණවගාව වඩා ඵලදායී ක්‍රමයක්දැයි සෙවීමට දැනට අත්හදා බැලීම් කරගෙන යනු ලැබේ. වැල්දෙඩම්, අන්තාසි ආදී වගාවන් කෙටිකාලීනවත් දිගුකාලීනවත් හොඳ ප්‍රතිඵල ලබාදෙන්නකි. මේවාට ලෝක වෙළඳපලෙහි හොඳ මිලකට හොඳ ඉල්ලුමක් ඇත. දේශීය පරිභෝජනයටද සුදුසුය. මේ නිසා මේවා වැඩි අවධානයකින් යුතුව වගා කරන්නේ නම් සම්භරවීමට ප්‍රධාන වගාවට වැඩි විදේශ විනිමයක් ලබාදීමටද සමත්විය හැකිය. ගම්මිරිස්, කොකෝවා, ආදිය වගා කිරීමෙන්ද සුළු අපනයන නිර්‍යානයන් වැඩි කිරීමෙන්ද වැඩි විදේශ විනිමයක් ලැබිය හැකිවේ.

තෘණ වගාව හා එහි වාසි.

මෙ හැර පර්යේෂණය කරගෙන යනු ලබන තෘණවගාව අංශ කීපයකින්ම ඵලදායී බව කිව හැකිය. ආවරණ වගාවක් ලෙසද යෙදියහැකි අතර තෘණවගාව කිරීමට පාලනය හා ලිංග නිෂ්පාදනයෙහිලා ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇති. ආවරණ වගාවක් නිසා රබර් ගසෙහි වැඩිමට හානියක් නොවන සේ පොහොරවැල් සමඟ මිශ්‍රිත ලෙස යොදාගත හැකිවීම වඩාත් වැදගති. ග්‍රාමීය සංවර්ධන කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ කිරීමට පාලනය වැඩිදියුණු කිරීම පිළිබඳ උනන්දුවක් දැක්වෙන මේ අවධියේ රබර් බිම්වල තෘණවගාව දියුණුකිරීම ලංකාවේ කුඩා හා සුළු ඉඩම් හිමියන්ට විසුලු ඵල ලබා දෙන බව කිව හැකිය.

රබර් වගාකර මුල් අවුරුදු කීපය තුළදී (කිරි ලබාගන්නා තෙක්) ගවයන් මේ බිම්වල නිදුල්ලේ උලාකෑමට යෙදවිය නොහැකිය. හේතුව කුඩා රබර් පැලවලට හානිකරන නිසාය. මේ කාලය තුළ තණ කොළ කපාදීමෙන් ඔවුන් පෝෂණය කල හැකිය. පවුලේ සාමාජික ශ්‍රමය යොදා වගාකරන කුඩා ඉඩම් හිමියන්ට අපතේ යන කාලයෙන් හා ශ්‍රමයෙන් මෙය කල හැකිවීම ඔවුන්ට ඇති වඩා පහසුවක් ලෙස මෙහිලා දැක්විය හැකිය. එහෙත් රබර් ගස් මේරූ අවධියේ හා ඉන්පසු කාලයේදී ගවයන්ට මේ බිම්වල නිදුල්ලේ හැසිරෙමින් උලාකෑමට හැකිවන ලෙසට තෘණවගාව සැකසීම වඩා ඵලදායී බව කිවහැක්කේ එයින් ප්‍රයෝජන කීපයක්ම ලැබෙන නිසාය. ගවයන්ගේ උලාකෑම නිසා වල්පැල

මර්දනය සඳහා වැයවන අමතර වියදම්ද අඩු කල හැකිය. එසේම ඔවුන්ගෙන් ලැබෙන ගොම් ආදිය වගාවට භෞද්‍ය සෞභෞච්‍ය ප්‍රමාණයක්ද එක්කරයි. මෙසේ ප්‍රධාන වගාවට රුකුලක් සේ යෙදිය හැකි තෘණ වගාව ගැමියන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය තවත් අංශයකින් නංවාලීමටද සමත්වන බව කීව හැක්කේ සමහර අයට ඉන් අමතර රැකියා ලාභ ලැබෙන අතර කිරී, මාංශ වැනි පෝෂ්‍යදායී ආහාර නිෂ්පාදනයක්ද ඔවුන්ට ලැබෙන නිසාය.

මේ අනුව බලනවිට රබර් වගාව තරමටම ඒ බිම්වල අතුරුභෝග නිෂ්පාදනයක් වැඩි සැලකිල්ලකින් පවත්වාගත යුම

රටේ ආර්ථික දියුණුව අපේක්ෂා කරන අප කාගෙක් සැලකිල්ලට භාජනය විය හුත්තකි. රබර් වලින් මෙන්ම වැඩි විදේශ විනිමයක් රටට ලබාදීමටත්, ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩිකිරීමටත් අතුරු භෝග යන්තටද හැකියාවක් ඇත. එසේනම් රබර්-නැමිත වගාව දිරිමත් කිරීම සඳහා දෙනු ලබන ආධාර ක්‍රමය වැන්නක් අතුරු වගාවන් සඳහාද යෙදවුවොත් වැඩි විදේශ විනිමයක් ලැබීම, ආහාර අතින් ස්වයං පෝෂිතවීම ආදි ප්‍රශ්න යන් නුදුරු අනාගත යෙදීම අපේ ප්‍රශ්නයන් අතරින් ඉක්මනින් ඇත් වී යනු ඇත.